

Warszawa, dn. 11.IX.1919.

O D P I S.

47

R A P O R T

w sprawie wzmożenia się ruchu komunistycznego na terenie O.G.Łódź.

W ostatnich czasach, spokojna dotychczas, Łódź coraz silniej poczyną się burzyć i coraz częściej spostrzegać się daje symptomy silnego niezadowolenia i wrzenia rewolucyjnego wśród warsztatów robotniczych, objawiające się w perjurych urządzanych demonstracjach przed magistratem, komitetem dla bezrobotnych i t.p. O wzmożonej akcji komunistycznej świadczy napad na skład broni w Pabjanicach. Istnieje poważna obawa, że pojedyncze narazie objawy mogą wkrótce przejść w groźną, zorganizowaną planową akcję antypaństwową.

Koniecznym jest natychmiastowe rozpatrzenie przyczyn, które powodują wrzenie już nie tylko robotników przychylnych wpływom komunistycznym, ale i tych warstw pracujących, które są prowadzone przez N.Z.R. i P.P.S., a które stanowią w Łodzi poważny czynnik, reprezentowany w Sejmie przez połowę wszystkich wysłanych posłów, oraz przez 3/4 radnych miasta Łodzi.

Przyczyn tych jest wiele.

STOSUNKI APROWIZACYJNE Łodzi przedstawiają się fatalnie. Największe środowisko robotnicze, posiadające 160.000 bezrobotnych nie ma żadnej rezerwy żywnościowej, podczas gdy za czasów okupacji Niem. Łódź miała zawsze dwutygodniową rezerwę. Wszelkie starania pod tym względem zarówno w Min. Aproprowizacji jak i w M.S.Wew. pozostawały bez rezultatu. Prośba o przydzielenie 7-miu powiatów, które wpołny miasto aprowowizować została wzięta jest bez odpowiedzi. Komisarjaty powiatowe nie chcą czy nie mogą dostarczyć kontyngensu zboża, podczas gdy szmugiel uprawiany jest na szeroka skalę. Państwowa centrala węglowa przyznała magistratowi Łódzkiemu o 50% mniej węgla niż Kaliszowi. Magistrat Łodzi nie mógł otrzymać od Ministerstwa „komunikacji wagonów na sprowadzenie zakupionego drzewa. „najdując się w okropnych warunkach finansowych Łódź nie może się zaopatrzyć w cukier bowiem za każdy transport płacić musi z góry.

STOSUNKI FINANSOWE są nie mniej opłakane. Miasto żyje z pożyczek. Z powodu zastoju w przemyśle dochody pokrywają zaledwie 3-cią część budżetu. Jedynym ratunkiem jest zwrot sum za świadczenie wojenne okupantom, zwrot wypłat rezerwistkom oraz należności za lokale zajęte przez wojska.

STOSUNKI ROBOTNICZE przedstawiają się gorzej niż w innych miastach. W Warszawie zatrudniono 48-62% bezrobotnych, w Łodzi zaledwie 8%. Dodatków dwojżyńnianych robotnik miejskim M.S.Wew. nie przyznało. Główną przyczyną powtarzających się rozruchów jest perjuryczne wstrzymywanie zapomóg przez Kom. dla Bezrob. z powodu niedostarczenia funduszy przez Min. Skarbu. Drugą przyczyną jest wprowadzenie przez Min. R.P. akordów przy budowie kolei Łódź - Kutno. Trzecią wreszcie przyczyną jest nieuruchomienie przemysłu, który posiada już i węgiel i surowce, a nie idzie w ruch z powodu oczekiwań fabrykantów na lepsze koniunktury handlowe. Wydawane są zaświadczenia na wyjazd zagranicę dla fabrykantów natomiast nie wywiera się żadnego nacisku, aby co prędzej przemysł uruchomili.

ORGANY BEZPIECZENSTWA PUBLICZNEGO nie przedstawiają się skutecznie demonstrantom. Niejednokrotnie współdziałały z nimi, jak to stwierdzono co do meża zaufania policji niejakiego Lisa. Prasa prawicowa atakując władze miejskie ze względu na lewicowy jej charakter współdziałała temsamem z komunistami, którzy masy bezrobotne również przeciw władzom miejskim podburzają.

AKCJA RADY MIEJSKIEJ ciałem uspokojenia ludności przejawiała się w odezwie do robotników w której zrzuca z siebie winę ostro atakując rząd.

Wszystko co wyżej powiedziane pozwala z całą pewnością twierdzić, że teren O.G.Łódź w najbliższym czasie będzie najbardziej wspaniałym polem do pracy dla żywiołów wywrotowych.

Jest rzeczą stwierdzoną, że akcja komunistyczna na tym terenie wzmogła się widocznie.

Za zgodność odpisu: